

Onderwerp: Gewone jongens en meisjes uit Kenia
Van: Elimumountelgon <info@elimumountelgon.nl>
Datum: Tue, 30 Jun 2009 09:54:31 +0200
Aan: info@elimumountelgon.nl

Gewone jongens en meisjes uit Kenia

Beste heer Janssen,

Ik ben de maand juni in Kenia om mee te helpen op onze opleidingsprojecten. Daarover een korte impressie.

Gewone jongens en meisjes in Kenia.

Leerlingen van onze Secondary school zijn heel gewone jongens en meisjes van 14 tot 19 jaar. Niets anders dan de Nederlandse jeugd. Even nieuwsgierig en belangstellend, erg sportief en ze zijn echt gemotiveerd om te leren.

Ik ben nogal veel op school, het is een nieuwe school die vorig jaar september is geopend, maar nog niet klaar was. Je kent dat wel, nog een bord ophangen, de bibliotheek inrichten, boeken kaften, het zonnepaneel monteren zodat we TV hebben enz.. Ook de sportvelden zijn nog niet klaar en we hebben tijdelijke velden gemaakt. Daar wordt gevoetbald en gevolleyd, ook dat doen ze in Nederland, maar dan op een beter veld wellicht. Hier is het zand en erg oneffen, je moet echt opletten dat je je enkels niet omzwikt. Hebben de kinderen hier sterkere enkels, zou best kunnen als je kijkt naar het schoeisel dat ze dragen, als ze dat al dragen, veel lopen op blote voeten.

Steeds als ik met iets bezig ben komen ze om me heen staan. Het is nu examentijd dus is er veel tijd om naar mij te kijken. Wat ben je aan het doen, waarom doe je dat en hoe is het in Holland. Altijd vragen en vragen, zo graag willen ze weten, in dit achtergestelde gebied is een rolmeter van 30 meter waarmee ik het terrein opmeet al een bezienswaardigheid. Als ik eenmaal heb uitgelegd wat ik doe en ze hebben gezien hoe, dan rukken ze die meter haast uit mijn handen. Ze staan te trappelen om het zelf doen en natuurlijk willen ze weten, Waarom? Dat levert dan weer voer voor een boeiende gedachtewisseling.

Zodra ik hier op school kom wijs ik naar mijn hoofd. Ze weten nu wat dat betekent. THINK, iedere dag doe ik dat meerdere malen. THINK, denk na voordat je iets doet. Het is heel vreemd, maar dat doen ze niet, hebben ze op een of andere manier nooit meegekregen in hun opvoeding. Dat is heel vervelend en je komt het tegen in alle aspecten van het dagelijkse doen ! en laten. Dus THINK, steeds maar weer, als ze me wat vragen antwoord ik met een wedervraag, verplicht nadenken noem ik dat. Ze vinden dat een erg leuk spelletje, het daagt ze uit en verplicht ze om samen te werken.

We maken vaak grapjes met elkaar, we lachen veel, het is al zo basic om hier in deze achtergebleven hoek te leven dat je van alles ook de sunny side moet inzien. Van lach naar ernst, ook een spel dat we met elkaar spelen.

Gewone jongens en meisjes in de puberleeftijd, het had ook Nederland kunnen zijn. Als ze maar leren om na te denken. Ik ga met veel plezier dadelijk weer naar school, dat was in mijn schooltijd wel anders.

Ad Waijers, Secretaris
12 juni 2009